

VARGA BORBÁLA

Álvaro és a galamb

Lépkedett Álvaro a macskaköveken. Csupa kékben. Kék ing, kék felső, kék farmernadrág. A kék farmernadrágon két fehér folt, közepükön két lyukkal. Akkor szerezte őket, amikor leesett a bicikliről.

Kilépett a termék egyikéből, amelyeket olyan jól elrejtettek: a ház előtt egy köz-napernyő állt, éppen a bejárat előtt, és a tartókövét átlépve lehetett az ajtóhoz jutni. Innen lépett ki, és csodákozott:

– Itt *árulnak* ezt meg azt, és milyen elrejtett bejáratuk van.

Követni kezdett egy galambot. A madár előtte pityegett, folyton ingatva a fejét, elég lassan ment. Álvaro másfél lábnnyira követte. Lassan, amint a galamb fordult, ő is utána.

Nem repült el.

Úgy látszik, megszokta már, talán Álvarot egy másik galambnak nézte.

Reggeli edények

Az ablakon kifehéredett a keret. Még emlékezett rá, amint a filmben, úgy itt is, az asztallapról a meleg teáscsésze után fokozatosan eltűnt a pára. Valaki felvette a teáscsészét. Utána maradt az űr és a pára. A pára lassan visszahúzódott, a teáscsésze és a valaki is fokozatosan tűntek el.

Mire eljött a reggel, úgy tűntek el, folyamatosan.

Akkor főzzünk teát, megint.

Odatette a vízforralót, vizet töltött belé, ez volt az első edény, amely vizet kapott – még jóval Álvaro előtt. Az ő teste csak azután; ez jólesett, előbb valami mással kipróbálni, máson érezni a hideg víz pezsgését, az apró gyöngyöket amint pezsegnek. Tea odatéve.

Aztán a kagyló mosatlannal volt tele. Csészékkel és könnyű tányérokkal. Csupa fehérrel, porcelánnal. Némi poharak is üvegből és fémből kanalak. A fény idáig ért.

Ők voltak a következők, akik vizet kaptak.

Álvaro hosszú ujjai, az egyenletesen kerekre levágott körmökkel és szabályos kerek végekkel hol egyik, hol másik oldalukon pontozódtak.

A fény, akár a víz, végigcsorgott mindegyiken.

Csörömpölt két porcelántányér, egymásnak koccantak a szárítón. Poharak hal-
kan, visszafogottabban, könnyedebben. A fémkanalak, némelyiken íves inda,
megköszönni a hosszú kéz törődését. Rend lett.

Megrázta a kezét, cseppenként hulltak a vízgyöngyök, a fények. Nekidőlt a
kagylónak, az ablak felé egy percet, aztán a fürdő fele fordult.

Mindegy

Álvaro és Peppino felcserélték a testüket. Mindegy volt, melyiküké, melyik van
jelen, úgysis ugyanazt tették.

– Lehetséges! Mi nem kötődünk, ezért cserélhettük fel. Juliához sem.

Ugyanazt tették, kötöttség nélkül.

Ez nem volt szerelem. Sem barátság. Hanem folytatás. Egy levél kezdetének
folytatása a levél végén, egy kéz folytatása az ujjakban, vagy az ujjaké a kézben.

Egy reggel álltak meztelen, hárman,

fürödtek,

és bámulták egymás testét.

Még fiatal és arányos testük volt,

üdítő látvány.

– Te – mondta egyikük –, talán a teremtés óta most először tesszük ezt megint.

Aztán semmi különös nem történt. Felöltöztek, és aznap lett. Mindegy volt, ki
szólal meg először. Ugyanazt mondta, amit az először megszólaló egy aznapi
napon.

Az ágy

Állnak körülötte, és felmondják a tudományt. Minden részletre van egy háttér-
elmélet: a párnát öt centivel feljebb kell, mert akkor lennebb hajlik az álla, és
ebben a szögben jobban tud nyelni. A párnát öt centivel lennebb kell, mert ak-
kor hátrébb hajlik a feje, és ebben a szögben jobban tud lélegezni. Zhé Shi
csak áll az ágy mellett, és fogja a kezét.

Ez az első és utolsó gesztus, amivel belépünk és kilépünk az életbe. A csontra
fogyott fekvőnek ezek a lélegzetei az utolsók között vannak. A személyek rég
visszaolvadtak észleletté: foltok, szagok, hangok. Már a saját gyermekeit sem
ismeri meg. De a kéz az ágy karfáján támaszkodva kinyúl, és a korlátot szoro-
san fogja. Ha pedig Zhé Shi, egy vadidegen, odanyújtja neki az övét, megmar-
kolja és simogatni kezdi.

Nem így van bármikor? – kérdezi Zhé Shi magát kialvatlanul; ő még tud kérdezni. Az első reggeli után, amire emlékszik, mindegy, mi volt az, nem érdekelte az íz vagy a kanál, hanem az, aki adta. A szeretkezés után, az imában, bármilyen élmény legyen is, miután saját érzékei és saját elméje kitombolták magukat, odafordul a másik felé, és hallgat. Az a fontos: (mindezek után) van ott valaki?

Elaludni csak akkor lehet, ha van még egy lélegzet, amibe belesimulsz.

